

Фармерське життя

THE FARMER'S LIFE

Виходить кожної середи — Published every Wednesday

Address:

Cor. Pritchard Ave. and McGregor St.
Winnipeg, Man., Canada

Адреса:
Cor. Pritchard Ave. and McGregor St.
Winnipeg, Man., Canada

WINNIPEG, MAN.

WEDNESDAY, JANUARY 18, 1933. No. 3 (407). VOL. IX.

PIK IX. Ч. 3 (407). СЕРЕДА, 18 СІЧНЯ 1933.

ЯК І ДЕ ПОВСТАЛА ДУМКА ПРО ВИМІНУ ТОРГОВЛЮ МІЖ КАНАДОЮ І СРСР

На підставі заяви, зробленої Г. МекДоналдом, представником канадського синдикату, який намагається перевести життя пропонувану виміну канадської худоби за радянську нафту, думка про цю виміну торгівлю повстала в західній Канаді, коли довідалися, що Радянський Союз купує худобу в інших країнах.

МекДоналд порозумівся з доміняльним міністром рільництва Віром, а описав пропозицію в справу радянському представникові в Нью-Йорку. На кінець часі МекДоналд довідався, що в Канаді почали переговори в цій справі, повідомив про це Віра і виїхав до Нью-Йорку. Після свого повороту з Нью-Йорку він побачив, що канадська преса присвятила цій справі багато місця і викликала нею велике зацікавлення.

МекДоналд признав, що зараз немає в Канаді великого попиту на нафту, але це не важке. Важне є те, заявив він, що СРСР хоче купити велику кількість канадської худоби. Канадські фермери мають худобу і потребують грошей, щоб купити для себе потрібні до життя речі, а також їх тиснуть подати.

НЕОФІЦІЙНИЙ ЗВІТ КАЖЕ, ЩО ПРЕМ'ЄР БЕНЕТ ВІДКИНУВ ПРОПОЗИЦІЮ СРСР

З Оттави повідомляють, що переговори в справі виміни канадської худоби за радянську нафту й вугілля, стали на мертвій точці. До цього часу канадський уряд не виявив свого ставлення до цієї пропозиції, хоч неофіційні звіти приносять Бенетові відкинення цього пропозиції.

По кількох тижнях свого побуту в Оттаві, підчас якого вони обговорювали справу з членами уряду і урядовими департаментами, Г. Г. Серкван і Дж. Г. МекДоналд, представники західного синдикату, які є зацікавлені в тім, щоб пропозиція увійшла в життя, виїхали до Вінніпегу.

Серкван попередив на дніх з короткої подорожі до Нью-Йорку, де він бачився з урядовими департаментами Амстердаму (німецької торгівельної агенції на цій континенті). Після обговорення найважливіших подій в зв'язку з цією справою з своїми колегами у Вінніпегу, Серкван поверне за кілька тижнів до Оттави.

ЗАВІЛИСЯ В РЕЗОЛЮЦІЮ ЗА ТОРГОВЛЮ З СРСР

На спеціальній мітингу в Лондоні сід Дистрикт вів за себе Третьою обговорення минулого тижня пропозиції виміну канадської худоби в шир за радянську нафту й антрацитове вугілля. Загальна оцінка на мітингу була, що здійснення такої виміни торгівлі було б на час, горіше з того боку, що ніби на фермерські продукти буде вплив. Уважено резолюцію за цю торгівлю, яка буде вислана до Роберта Віра, федерального міністра рільництва в Оттаву.

ПІДЧАС РЕЙДУ ПОЛІЦІЯ НА УКР. РОБ. ДІМ В ТОРНТО АРЕШТОВАНО 45 ОСІБ

Минулого четверга поліція виконала рейд на Український Робітничий Дім в Торонто і арештувала 45 робітників під час мітингу, на якому вони обговорювали справу голодового походу на Оттаву 17 січня. Арештованих відставлено на поліцейську стачку, де проти двох з них, іменю Джеймса Бітога і Джорджа Бейкера з Вінніпегу, висушено обвинувачення на підставі 98 секцій про незаконне зібрання, а решту робітників обвинувачено за волокитство.

Детективи зізнали, що вони бачили чужих, як Бітті і Бейкер мали говорити до робітників на мітингу, щоб вони підчас голодового походу на Оттаву проломали кризу кордон поліції, "а коли ви не дістанете того, чого хочете, то возьміть самі".

Торонтоńska поліція не від сьогодні має сталу у придуманні різних претекстів для арештування робітників і розбиття їх мітингів.

РОДИНИ БЕЗРОБІТНИХ МУСЯТЬ ЗБИРАТИ ОСТАНКИ ПОЖИВИ ПО СМІТНИКАХ

На численні домагання й зажадання безробітних міста Ріджайні й околиць, саскечеванський уряд мусів зарядити слідство проти А. В. Дейвіса, розвідника саскечеванської реліфної комісії, через якого багатьох безробітних зривають реліф. Підчас слідства виявлено, що Дейвіс відібрив реліф родині Клайн за те, що вона два рази поїхала автомобілем до своїх знайомих в Діалек.

Дружина Клайн заявила, що гроші на газоліну й оливу дала їй бабка. Коли Дейвіс довідався, що вони їздили автомобілем, так зараз відібрив їм реліф. Через 17 днів родина Клайн жила в той час, що кожного дня ханенів ходив по смітниках і збирав останки поживи в близьких. Зізнання інших безробітних, яким Дейвіс відібрив реліф, підтверджували його брутальні трактування тих робітників на реліф, які були під його інспекторською "оцікою".

НА РАДЯНСЬКОМУ КОРАБЛІ "САХАЛІН" ВИБУХ ПОЖАР

Урядова естація бездротного телеграфу в Оціші, Японії, отримала 13 січня депешу від радянського корабля "Сахалін" на Охотському морі, яка повідомляла про пожежу на кораблі. Цей радянський корабель спішатъ дозу на допомогу.

Попередні депеші повідомляли, що на "Сахалін" було 254 людей, з них 200 пасажирів, а решта корабельна залада. Перші депеші белосередньо з "Сахаліну" отримано були до 12 січня, але вони не повідомляли, що за нещастя спіткало корабель.

Японська естація отримала вчорашню повідомлення від радянської естації бездротного телеграфу в Ніколаску, яка була вислана до Роберта Віра, федерального міністра рільництва в Оттаву.

Численні протести з боку фермерів примусили Бенета знякнути

БЕНЕТ ДУМАВ ЗОВСІМ ВІДКИНУТИ ПРОПОЗИЦІЮ ВИМІНОЇ ТОРГОВЛІ З СРСР ПО СВОЇМ ПОВОРОТІ З АНГЛІЇ, АЛЕ ЧИСЛЕННІ ТЕЛЕГРАМИ І ПЕТИЦІЇ ВІД КАНАДСЬКИХ ФАРМЕРІВ ПРИМУСИЛИ ЙОГО ВЗЯТИ ЦЮ ПРОПОЗИЦІЮ ПІД НАРАДИ КАБІНЕТУ.

З Оттави доносять, що старший помічник міністра уряду до виміни торгівлі з Радянським Союзом полішується. Хоч офіційно заяви в цій справі не можна сподіватися, доки не збереться парламент, то є добра підстава думати, що доміняльний кабінет ставиться до неї більш прихильно, як на початку.

Кажуть, що по своїм повороті з Лондону коли справа виміни канадської худоби за радянську нафту й вугілля набрала широкого розголосу в пресі, Бенет виготовив був заяву, в якій був заявив те саме становище до торгівлі з СРСР.

У 1930 р., коли відкинув радянську замовлення на рільничу машинерію вартості 10 мільйонів доларів. Цієї заяви Бенет не проголосив, навпаки, становище уряду до пропозиції СРСР в останні кількох днів багато змінилось. Кажуть, що до цієї зміни причинилися численні листи, телеграми й петиції, які уряд отримав від канадських фермерів.

Словопору переполною для здійснення цієї пропозиції мала б бути справа кредиту, якого домагається СРСР. В перші говориться, що більшість членів доміняльного уряду є проти надання такого кредиту.

ПУЛОВІ УРЯДНИКИ НЕ МАЮТЬ ПРИЧИН НАРКАТИ НА ТАЖКІ ЧАСИ

На річний конвенції делегатів албертійського пшеничного пулу, що відбулася в Келгарі, Алта., 17-го числа листопада, деякі делегати порушили питання платні пулових урядників. Вони аргументували, що з огляду на низькі ціни на збіжжя, платня пулових урядників повинна бути знижена. В цій справі зроблено кілька внесків. Один внесок пропонував, щоб платня директорів пулу була 8 доларів денно, інші пропонували 10 доларів денно, а ще інші 12 доларів денно. Крім цього директори мають мати запланований зарплатний білет, або 10 ц. від міль, коли їдуть автомобілями.

Помимо того, що директори пшеничного пулу говорять багато про "економію", на конвенції перейшов внесок, щоб за весь час, який вони віддають їм по 12 доларів денно, а 10 доларів денно тоді, коли віддають на фарми на мітинги. Голові пшеничного пулу, сестро президентові, ухвалено 5 тисяч доларів річної платні й кошти подорожі. Резолюція, яка домагається, щоб пулові урядники дали звіт перед конвенцією, кілька їх своїх пращів в пулі, також перепала. Майно фермерам про це знати?

СРСР НАСТОЮЄ, ЩОБ ВУГІЛЛЯ СТАНОВИЛО ЧАСТИНУ ЙОГО ЕКСПОРТІВ ДО КАНАДИ

Спеціальна депеша з Москви доносить, що визначений урядник радянського комісаріату закордонних справ назвав минулого тижня ті товари, які Радянський Союз бажає купувати в Канаді, але одночасно заявив, що радянське антрацитове вугілля має бути частиною радянських експортів до Канади.

Радянський Союз, говорив він, хоче купувати в Канаді худобу, воволове м'ясо, олово, цинку, мідь, нікель і алюміній. Натомість він хоче експортувати до Канади антрацитове вугілля, нафту, політичний експорт. Нам тяжко пригадати, на чому, яка нещодавно об'явлено антрацитове вугілля. Була б дійсно велика шкода, як би не прийшло до угоди між двома країнами, коли ми потребуємо так багато канадських продуктів і то у великій кількості.

Коли кореспондент звернувся до уряду, що Канада мусить мати на увазі свою власну вугільну індустрію, радянський урядник відповів: "Це вже справа Канади має рішати, чи вважатиме це для неї добре, чи ні". Вугілля і без угоди між Канадою й радянською малою кількістю вугілля та з випадками на обжитих і індустріях життєвого скотка, а так само й вугільної, бо зміщення надлишки худоби в західній Канаді причиниться до оживлення всіх канадських індустрій".

ОНТЕРІЙСЬКІ БРОКЕРИ НЕ СИДІЛИ ДОВГО В ТЮРМІ

Департамент юстиції в Оттаві звільнив на дніх з Кінгстонської тюрми Гаролда Мовата й Донкана Мек'Іллівера, двох найбільших онтерійських брокерів, яких за різні надужиття засуджено в Оттаві в 1930 р. на п'ять років тюрми кожного. Цим брокерам, через яких багато осіб позбулися своїх ошадностей, подаровано половину кари, але робітнику, якого засуджено на в'язницю за участь в демонстрації, або за те, що він був голодний і взяв бохонце хліба, мусить відсидіти свою кару вповні.

ПРЕДСКАЗУЮТЬ ВИЩІ ЦІНИ НА ПШЕНИЦЮ

Одні з найбільших збіжжєвих фірм в Лондоні, Англія, передсказують ціни на пшеницю з весною. Вона каже, що з огляду на теперішні низькі ціни, Індія й Китай почали купувати пшеницю на небувалу дощі скало, що безперечно має неабиякий вплив на "стабілізацію пшеничних цінів". Але та сама фірма заявляє, що ціни на пшеницю піднесуться, то Індія й Китай можуть перестати купувати.

МАНІТОБА ГОТУЄТЬСЯ ДО БОРОТЬБИ З САРАНОЮ

Департамент рільництва в Манітобі заповідає велику небезпеку від сарани нагусного літа, особливо в південній Манітобі. Дослідники, які перебралися в цій частині провінції сарана зловилена небувалою кількістю нечок. Представник департаменту рільництва повідомляє, що 125 станцій в Манітобі вже відтепер працюють над виробленням достаточної кількості отруї для знищення сарани в зародках окулів. В Алберті й Саскечевані також багато місцевостей, яким гроші не вистачить і сарани.

РУМУНСЬКИЙ КАБІНЕТ ВРЕДИН ПУВАВ

З Бухаресту, в Румунії, повідомляють, що там зрешишвар 12 січня румунський уряд під проводом прем'єра Маніу.

ЧЕТВЕРТА ЧАСТЬ УЧИТЕЛІВ В МАНІТОБІ НЕ ДІСТАЄ РЕГУЛЯРНОЇ ПЛАТНІ

Подорожні манітобських учителів на фармах стає з кожним днем тяжче. Учителі починають звертатися до провінційного уряду, щоб він старався направити теперішнє положення. На підставі звіту Е. К. Маршала, генерального секретаря вінніпегського альякано Федерації Манітобських Учителів, 76 відсотків учителів на фармах дістали свою повну платню при кінці грудня. Четверта частина учителів не мають фонду.

Шкільні трестізи роблять все можливе, щоб дістати фонди на втримання шкіл, щоб точно виплачувати учителям їх платню, але в цьому вони цілком залежні від муніципалів і від урядового гренту. В багатьох випадках муніципалі колектують залегли податки і платять ними довги до банку, а учителі мусять бути без платні. Через це учителі на фармах мусять звертатися до уряду, щоб він вглянув в положення і підтримав відповідні кроки для його наладнання.

Учителі повинні піддержувати всіми силами домагання Ліги Фермерської Єдності, яке говорить, щоб провінційний уряд перебрав на себе втримання шкіл. Це є у їх власний інтерес.

ШВЕЦІЯ ШУКАЄ РИНКІВ НА 100 МІЛЬЙОНІВ БУШЛІВ ПШЕНИЦІ

Шведське збіжжєве товариство повідомляє, що з огляду на надзвичайно добрий врожай минулого року, Швеція мусить продати щонайменше 1 мільйон бушлів пшениці на світових ринках. Одночасно повідомляють, що підчас найближчої сесії парламенту буде внесений законопроект, на підставі якого домішка чужої пшениці до домашньої не сміє перевищувати 5 відсотків.

У ВІННІПЕГУ РОЗПОЧАТО СУДОВЕ СЛІДСТВО ПРОТИ СУДДІ СТОБСА

11 січня розпочалося у Вінніпегу судове слідство проти судді Стобса, яке доміняльний уряд зарядив на домагання манітобського атторні-дженерала Мейджора і судді вищого суду. Суддя Стобс є відомий з своєї отвертості, з своїх лекцій про теперішню систему судництва, в якій він бачує багато несправедливості. Він говорить, що теперішня система має одні закони для багатих, а інші для бідних, що він є насамперед чоловіком істія того як суддя Стобс. Ці його висловки не подобалися атторні-дженералі й суддям вищого суду, посилалися скарги до Оттави і доміняльний міністер юстиції назначив спеціальну комісію в особі судді Форда з Алберті.

Перед розпочаттям слідства суддя Стобс виголосив майже чотиригодинну промову, в якій атакував всіх тих, що його обвинувачують, маючи на меті викинути його "на вулицю" себто позбавити куска хліба. Він заявив, що не дуже просити вибачення за ніщо, що він зробив за більше як 10 років на становищі судді, що не відступить ні одного кроку зі шляху, яким він йде, та що не відтгне ні одного слова, яке він сказав з судуою трибуни.

В ЦІЛІ ЕСПАНІЇ ВИБУХО ПОВСТАННЯ ПРОТИ УРЯДУ

В цілї Еспанії відбулися минулого тижня криваві страйки бої між робітниками та цивільною гвардією, військом і поліцією. Страйковий рух, що є під проводом комуністів і синдикалістів, звернений проти уряду і охопив багато міст. Парашовають, що в двох днів убито 38 осіб і більше як 100 поранено. Убиті й поранені є по обидвох сторонах. Найбільші бої відбувалися в Барцельоні й Меріді, де вбито 17 робітників і 35 поранено. Десятки робітників арештовано.

До бою з робітниками викликано неї збройні сили. Хоч уряд опонієти, що повстання робітників придушено, то під час повідомлення говорять про дальні бої в Барцельоні й Кадазі.

Робітники під проводом комуністів здобули були на якийсь час контроль в містечку Респодер, в Каталонії, де вони арештували представників місцевої влади й цивільну гвардію та вивісли над міським ratushem червоної і чорної прапори.

ЯК АМЕРИКАНСЬКІ ФАРМЕРИ БЕРЯТЬСЯ ПРОТИ НАСТУПУ МОРГЕДЖОВИХ МАГНАТІВ

Ерзма, Пенсильвенія, Спол. Держани, доносять, що кілька днів тому шериф з адвокатом приїхали на фарму Ганселя, щоб продати через публичну ліценцію його худобу, машинерію, хатню обстанову і дріб за джоджмент на суму \$1,800, який проти нього вибрала компанія.

На ліценцію прибуло понад 400 організованих фермерів. Вони влаштували на обійстю мітинги й вибрали з-помежи себе трох осіб, яким припоручено купувати виставлені на ліценцію речі. Написи на будинках і на грудях в дітей Ганселя звучали: "Якщо ви люди, то не будете помагати в грабежі цієї родини. Бороніть її домівку! Чому вона має голодувати?"

Адвокат хотів відложити ліценцію, але фермери гостро проти цього запротестували. Тоді він самий пробував арештувати, але фермери викинули його за обшивку на двір. За \$1.18 фермери купили троє коней, сім корів, 50 курей, кілька штук свиней, всю машинерію й хатню обстанову. Все це опісля віддали вони Ганселеві.

НІМЕЧЧИНА НЕ ХОЧЕ БІЛЬШЕ ТОРГУВАТИ З АРГЕНТИНОЮ

Минулого тижня Німеччина счеркнула Аргентину з листи тих держав, яким вона давала спеціальні торговельні привілеї. Причиною цього кроку мало бути те, що Аргентина, підписуючи нову торговельну угоду з Англією 15 листопада 1932 року, знехтувала свою торговельну угоду з Німеччиною з 1898 року. У відплату за це Німеччина відсестро збільшила свою тарифну на аргентинські продукти.

БАТЬКО ЗА ДОВГ В ТЮРМІ, А РОДИНА ГОЛОДУЄ

В країні "фаланста" Гувера, в країні золотого божка, бідніші фермери мусять йти до в'язниці, коли не можуть заплатити своїх довгів. З Денборі, Конектикот, доносять, що ще від місяця серпня сидить там у в'язниці фермер Стивен Дуган, не за якийсь злочин, а за те, що не міг заплатити довгу. Батько сидить в тюрмі, а родина гине з голоду. Так буржуазні уряди трактують фермерів, щоб забезпечити банкірам їх зиск.

МЕКСИКАНСЬКІ РОБІТНИКИ ВЛАШТУВАЛИ ПРОТЕСТ

З Мексико Ситі доносять, що мексиканські робітники влаштували минулого понеділка бойову антивоєнну демонстрацію перед резиденцією японського міністра Горі, несучи плакати з написами: "Геть з японським імперіалізмом", "Руки геть від Китаю", "Руки геть від Радянського Союзу". Плакати, на яких були виписані подібні кличі, обвішано камінями й кидано їх через вікна до резиденції міністра. Вибито три вікна. Поліція арештувала двох робітників.

FARMER'S LIFE

PRINTED AND PUBLISHED WEEKLY BY THE WORKERS AND FARMERS PUBLISHING ASSOCIATION, LIMITED, A JOINT STOCK COMPANY, INCORPORATED UNDER THE LAWS OF MANITOBA, AT ITS HEAD OFFICE AND PLACE OF BUSINESS, AT THE CORNER OF PEARSON AVENUE AND MCGREGOR STREET, IN THE CITY OF WINNIPEG, MANITOBA.

Subscription per year \$2.00

Telephone 51 465

ФАРМЕРСЬКЕ ЖИТТЯ

Газета для українського фермерства в Канаді — виходить кожної середи Влас: Робітничо-Фармерське Видавниче Товариство, закорпороване в Манітобі. Редакція, адміністрація і друкарня знаходяться в Українській Республіці, на розі вулиць Причард і Мек'Грегор, у Вінніпегу, Ман.

Передплата на рік \$2.00

Адреса:

FARMER'S LIFE
Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

В ДЕВ'ЯТИ РОКОВИНИ СМЕРТІ ЛЕНІНА

21 січня 1933 року бездротний телеграф розніс по цілій землі звістку про смерть Володимира Ілліча Ульянова, найбільшого гегемона і керівника міжнародного революційного пролетарського руху. Пролетаріат світу прийняв цю звістку з великим смутком, бо оце не стало між живими того, який ціле своє життя віддав для визволення рудячих мас з капіталістичного гніту, для якого особисте життя не існувало. Не стало того, що під його проводом російський пролетаріат і незалежне селянство повалили кривавий царат, а на його місце встановили диктатуру пролетаріату.

І коли весь революційний пролетаріат світу в жалобі скинув свою голову перед тіллями останкам свого вождя, то світова буржуазія раділа. Вона думала, що зі смертю Леніна загине те велике діло, яке він так успішно започаткував — будівництво нового соціалістичного життя на руїнах царського самодержавства. Але цю бунт мрії міжнародної буржуазії, бо послідовний Леніна продовжували почати своїм учителем діло і сьогодні Радянський Союз має за собою такі успіхи в будівництві соціалістичного життя, про які кілька років тому не тільки світова буржуазія, але й багато прихильників СРСР не мріяли.

Хто був Ленін і в чому саме лежить його заслуга для трудящих мас світу?

Ленін — це геніальний вождь та організатор міжнародного пролетаріату. Його довготривала боротьба з меншовиками очистила революційний рух в Росії від всяких опортуністичних елементів та принесла перемогу пролетаріату над буржуазією. Незрівняна заслуга Леніна в тому, що в час імперіалістичної війни під його проводом парвля міжнародних виступила проти війни та наклікала маси посприяти свою зброю проти своєї буржуазії. Було це в той час, коли майже всі вожди II-го Інтернаціоналу стояли на становищі оборони буржуазної батьківщини та накликали пролетаріат йти на війну за інтереси своєї буржуазії. В часі війни Ленін вивав до міжнародної солідарності пролетаріату, до переміни імперіалістичної війни в громадянську. Тих соціалістів, що пішли на службу імперіалістам, він налятував як соціал-зрадників та соціал-імперіалістів.

Ключі Леніна пайшли собі широкий відгомін в масах. Всі працюючі, без огляду на те, в яких окопах вони боролись та в які мундтури були одягнені, найшли спільну класову мову. В усіх країнах запалала революційна воля. Під ударами побідної революції впадала царська Росія. Там повстала перша в світі соціалістична держава робітників і селян. Під проводом Леніна та його партії пролетаріат Радянських Республік став на шлях будівництва нового соціалістичного ладу. Ленін узброїв революційний рух в революційну теорію, що стала за могутню зброю в боротьбі працюючих мас. Він чітко накреслив шляхи розвитку революційного руху та вказав, що капіталістичний лад в добі свого упадку чимраз більше мусять послугувати великим насильством та терором. Тільки коштом безмежного визиску працюючих, коштом голоду широких мас може удержуватися буржуазія при владі в добі загниваючого капіталізму.

Ленін сказав також, що працюючі в інший спосіб не можуть визволитися від визиску та гніту, як тільки через розбиття капіталістичної системи та через проголошення диктатури пролетаріату. Він першим правильно розв'язав справу союзу пролетаріату та трудячого селянства як в боротьбі з буржуазією, так і в будівництві соціалізму. Ленін дав правильну, революційну розв'язку національного питання. Він вказав на те, яке велике значення має боротьба поневолених народів проти національного гніту, для революційного руху. Тому пролетаріат мусять виступати проти всякого національного гніту та поневолення.

Ленін помер — але його наука ленінізм живе. Вона стала основою для працюючих цілого світу в їх визвольних змаганнях. Наука Ленінова перемагає в Радянському Союзі, вона перемагає в цілому світі. Ленінізм, як наука про історичний переворот та пролетарську революцію в цілому світі, Ленінові аналізі імперіалізму, як добі імперіалістичних воєн та пролетарських революцій, як останньої фази капіталізму, що відзначається його загниванням та величезним загостренням усіх його суперечностей — дістала блискуче ствердження в історії останніх років капіталізму, його делалі білліаного занепаду, деградації, розпаду.

Що сьогодні заважає від тих жалюгідних "передбачень" ірраціональних "теорій" бюрократів, які слідою за соціалістичним пролетаріатом виступають "добровільні", "організовані" капіталістичні підприємства, підприємства соціалістичної стабілізації. Найважливіша світова економічна криза, що і неминучесть на основі ленінізму стверджує, що партія, криза промисловості, аграрна і фінансова все більше спускає в своїх смертних обіймах задушливий та загрозливий капіталістичний лад. Шалене зростає озброєння, піднесення загострення революційної боротьби в колоніальних і напівколоніальних країнах — таким напрямком прямує буржуазна система. Під леніністичним притормом ситуації пролетаріат шукає виходу в пролетарській революції, в революційних шляхах світової пролетарської боротьби, в Радянському Союзі, країнах

ХТО КОРИСТАЄ З ПШЕНИЧНОГО ПУЛУ

Коли говорити про пшеничний пул в Канаді, як про фармерську організацію, навіть таку, якою вона була в перших початках свого існування, то можна сказати, що вона перестала існувати ще тоді, як канадські банкіри, ради забезпечення своїх процентів від пулових позинок, за проханням директори пулу і прем'єром Бенетом назначили Дж. МекФарленда необхідним диктатором пулу. Пулови директори заклали тільки для формальності, для замирення очей шлювців пулу, що бачили їх організацію існує дає, що МекФарленд є лише тимчасовим диктатором, великим "приятелем" фармерів, що без "ніякого" винагородження жертвує своїм життям і свій досвід в торгівлі збіжжям для їх користі.

Пулови директори не мали ніякого слова в справі назначення директори початкових цін за пшеницю навіть в самих початках існування пулу. Цю ціну назначували банкіри, в яких пул позичав мільйони доларів річно для ведення бізнесу. Але тоді вони мали право позичати гроші, а зараз його не мають. Слово МекФарленда є святе так в фінансуванні останніх років колишнього пулу, як і в продажі пшеничного збіжжя. Пулови директори не мають найменшого поняття, коли і за яку ціну МекФарленд продає пшеничне збіжжя, де і в якій спосіб він його продає, взагалі всякі трансакції в зв'язку з продажем цього збіжжя є для них таємною. Про це знає лише МекФарленд і прем'єр Бенет.

Так датеко, як це відноситься до фармерів, шерівців пшеничного пулу, так датеко перестав існувати. Коли говорити сьогодні про пшеничний пул МекФарлендів пул, до якого не мають права навіть ті делегати, яких шерівці пулу кожного року вибирають. Цей вибір делегатів є нічим іншим, тільки як одиним замиренням очей шерівців пулу, що бачили "вашу" організацію існує, підтримуйте її, не тратьте надії, вона ще колишній стане на свої ноги.

Але фармери знають добре, що до цього вже ніколи не прийде, що пшеничний пул в Канаді збив ногами раз назавжди, вони знають, що він цілковито збанкрутував. МекФарленд взяв контроль над продажем пшеничного збіжжя, а провінціональні уряди, зглядно банкіри, дістають моргедж на пулові елеватори, а тим самим і контролює над ними. З ділою пулу осталося на пам'ятку горстка урядників, які повинні були перестати існувати ще тоді, коли МекФарленд взяв пул під свою диктатуру. І про цих саме директори ми хочемо дещо сказати.

В теперішній час відбувало низьких цін на фармерські продукти, коли фармер дістає від 20 до 25 центів за бушель пшениці, директори пшеничного пулу дістають по 12 доларів за кожний день, в якому вони "працюють" для пулу. А що 12 доларів це ходять сьогодні по дорозі, то директори не жалують "працювати" для пулу єкнайбільше днів. Не один з них, певно, і в святу неділю не хоче дарувати, бо більше днів, більше центів. А голови, себто президенти останків пшеничного пулу, дістають від 5 тисяч доларів річної платні вгору. Окрім цього директори і президенти пшеничних пулів дістають всі кошті подорожі.

Таку платню ухвалено директорам збіжжя пшеничного пулу на річний конвенції пшеничних делегатів, що відбулася в Келгарі при кінці листопада. Ні один з них не сказав, що це забагато в теперішній час, коли фармери дістають трохи більше як по 20 ц. за бушель пшениці, по 78 ц. за жорнову, по 37 ц. за тон сина, а деякі мусять доплачувати залізничним компаніям за перевіз своїх продуктів. Така аристократична платня пулових урядників є наглядним доказом, що пшеничний пул став жерелом вигідного життя для горстки хитрих людей, які фармерськими справами цікавилися хіба тоді, як була для них нагода спекти при фармерській організації свою власну печеню.

На згаданій конвенції пулових делегатів в Келгарі, обговорювано між іншим справу пропонуваного фармерського борюку в Альберті. Треба додати, що така форма страйку, яку пропонують деякі фармерські місцевості в Альберті, не виявляє найменшої небезпеки для канадських капіталістів. Ці альбертійські фармери хочуть організувати страйк, який мав би на цілі обмежити продукцію збіжжя, що для збіжжєвих спекулянтів в Канаді, які накупили багато пшениці, було б водою на їх млин. Та річ не в тім. Пулови делегати в Келгарі, голови лідери пшеничного пулу, відкинули резолюцію, яку в цій справі вивесено. Для них саме слово страйк є дуже страшне. Ану, фармери дещо перестануть продукувати збіжжя, з чого ми будемо жити, де дістанемо по 12 доларів денно, подумали вони.

На тій самій конвенції один делегат зробив внесок, щоб директори пулу предложили звіт, кілько з їх фамілій і за яку платню працює в пулі. Але і цей внесок завдяки спритності урядників провалився. Так зараз стоїть справа з пшеничним пулом, які стали теплим гніздом для горстки хитрунів.

БУРЖУАЗІЯ ВЖИВАЄ РІЗНИХ ШТУЧОК В КОЛЕКТУВАННІ ДОВГІВ

Секесивний прем'єр Ендерсон приймає в своєму кабінеті фармерів, які дуже невдоволені Ендерсоном за його "батьківське серце" для фармерів. Однак моргеджові компанії це так не гравить надії, що їм вдасться сколектувати від фармерів всі довги з повними процентами, тому вони виступили прийняти резолюцію, в якій вони вимагають від Ендерсона, щоб він урядовою могою скасував цю резолюцію, і в часі цієї резолюції 1932 року він виступив на користь фармерів, коли урядові банкіри виступили проти них.

Ендерсон сказав, що фармери не можуть платити довгів, що вони домагаються їх скасування, тому, щоб можна було виплатити від фармерів останній цент, бо і провінціональні доходи зменшилися, і доходи їх держави з оваріантів на Ендерсонову рудку. Якщо вони мають, як це вони мають, то думайте, як вони будуть платити свої довги, а

НА СТОРОЖІ НАУКИ

(Від спеціального кореспондента "Фармерського Життя" на Радянській Україні).

Криза в країнах капіталу порушила всі основи капіталістичного господарства і як спільна явища з гір, котяться до низу, змітає на своєму шляху всі надбудови цього суспільства.

Ми знаємо, що наука це — основа техніки, культури, теоретичної думки людства. Але останнього часу світова культура, що створена в умовах капіталізму на його власну користь, стоїть під загрозою. Загрожують лабораторії, скорочуються катедри університетів, зростає число безробітних наукових робітників. Буржуазні ідеологи закликають повернути назад до примітивної техніки, ремесла, до релігії — гадаючи, що цим способом вийдуть з цього становища.

Інакше справа стоїть у нас в Радянському Союзі. Про це яскраво каже 5-ий З'їзд інженерно-технічних робітників, що відбувся 30 жовтня, а також Академія Наук СРСР видає "Відозву до всіх учених світу, до всіх робітників науки і техніки", зазначаючи у відозві на ту культурну реакцію, що настає в країнах капіталу — підтверджуються, що "історія доказала, що капіталізм знищує культуру — її спасає і розвиває пролетаріат, який жертви, який творча організація".

Далі зазначається про виконання, в СРСР, і зростає культурних центрів навіть на далекій півночі, успіхи арктичних експедицій, зростає нових міст, гігантів металургії та величезних електростанцій. "Ми працюємо — зазначається далі — для піднесення матеріального рівня мас. Ми не хочемо будувати бездушної цивілізації, на зразок машинної цивілізації Америки, де трудяща людина є лише числовою одиницею і додаток машинно-апаратної системи. Навпаки, ми будуємо найбільше досконалу технічну базу суспільства, де чоловік є паном цієї системи, а не рабом її, де ця система є знаряддям визволення від надмірної праці, а не засобом визиску, як це є в капіталістичній системі".

Відозва кінчається закликком до дружнього і міцного союзу з революційним пролетаріатом, до активного захисту СРСР, до боротьби з культурною реакцією в країнах капіталу, призиваючи в ряди борців за соціалізм.

Б. А. Строїк, село Воївова, Барнішівський район, Київська губернія.

В ЧЕРНОВЕЦЬКІЙ СІГУРАНЦІ

Страшним і неймовірним дикунством віє від цього оповідання зрештованої черновецькою сігуранці дівчини. Це оповідання виявилось в черновецькій пресі. Ми подаємо його дослівно за черновецькою соціал-демократичною газетою "Нове Життя" з 20 листопада 1932.

Одна з арештованих дівчат Поля Вашківцяну оповідає слідуючі переживання в слідчій арешті в Чернівцях:

"В суботу, 23 жовтня вночі арештовано мене у моїм помешканні. Агенти сігуранци привели мене до поліції. Від півночі до сьомого рання "переслухували" мене в такій спосіб: з самого початку кирили мене до підлоги і товчено ногами, а потім били мене до стіни — від одної до другої, при чім вирвано мені з моєї голови багато волосся.

Вони жадали від мене, щоби я подала де знаходиться тайна друкарня. Мене так сильно били, що я впала непритомна до підлоги.

Коли я збудилася, то побачила вей мотра. На мене вилито повні мішечки води.

Як і прийшла до приміщення, там заставили мене руки догори і в середину поставлено дружок. Мене пошито так звільню межі два криєди і бито до безпам'ятних різкими, дерев'яними і гумовими нагайками по задку, по в'язках і на голі підлоги, бо переставлялись екшени по мені черевиком з виг. Тому, що в кожних п'ять хвилин умовляли, то на мене зливали воду. Раз чула я, як один з агентів мене "переслухував" і сказав: "не охайте вже, бо вона вже нічого не чує". Так мене бито до самого ранку. Кричати не могла, бо мені заклали в ротку шматок вати. Вей паліції, якими мене бито, подомалися з 12 до 15 агентів поліції, мінювалися при цій своїй "ро-

мені свій половий орган до рота.

Коли я заявила тим озвірілим людям, що я певдливо оперована на спину кишку — мене почали бити по череві.

Я чула як один з них сказав: (тут викреслене соромливе речення) та інші соромливі слова. Я заявила, що по більший часті після цих "переслухань" я падала в непритомність.

Через 14 день голодувала я й кричала, щоби мене застріляли. Мені приносили поліцейські їду й давали напіроси та казали: "Ми тебе не вбємо, а те на пів мертвою ми тебе побємо, з тебе тільки тинь останеться, а тебе живою мусимо тебе передати судові".

З поліцейської дирекції відправлено мене до трибуналу і звідти урядник мене піддержував щоби я не впала.

Що зі мною робили підчас моєї непритомності не тялюю. Вей ці в горі списані тортури скатованої дівчини — диктовав нею самою.

Інтервенцію посла Радичана у прокурора, щоб допустити лікарів до нещасних побитих відмовлено.

БОЖІ ЛАСКАТИ — ПОЛІ И ПОЛІЦІЯ

Виходить в Монреалі газета католицьких попів, під назвою "Ди Монреал Бікон". У тій газеті є на 2 сторони в ч. 84 з 2 грудня і ч. р. помічених пару "лістів" під такою назвою: "Подяки і прохання в церкві св. Анни до матері божої неусталої помічі". Листи ті не тільки писані ніким, немає і одного імення, хто пише ті листи. А так один під одним в шару рядків понаписували і вмістили в газеті. Дослівний зміст пару листів подаю понижче:

"Дорога пані неусталої помічі! Я хочу тобі подякувати за вислухання могого прохання, в якому я виказала побажання заплатити рент. Гроші мені передано. Щераз дякую тобі й прошу спонирити моєї рещи прохав".

"О мати неусталої помічі! Я дякую тобі за сьадуюче моє побажання, іменю: Щоби мій брат змінився на ліпше, як був дотепер. Знов дякую тобі".

"Дякую тобі наша пані, що ти забезпечила мені позицію, з тих багатьох, які мені відмовлено".

"Пані неусталої помічі! Прохую тебе, встань за мною! Я не можу почити собі. Маріє, помози мені!"

"Прохую тебе, Маріє неусталої помічі! Дай мені, щоби робота, яку я хочу пошати, була успішною й була на хвалу божу й твою".

"Прохую тебе, дорога пані неусталої помічі! Порадь мені, що робити. Я маю дуже важкий хрест і я хочу тебе порадити та помічі. Огає прошу тебе, дай мені фінансову допомогу. Я дякую тобі ласкано".

Такий зміст 6 листів. А їх є 15 в тому числі газети "Ди Монреал Бікон". А на самій передній сторони тієї самої газети в чернівцях на північній сторони деякі поміщені закликки монреальської поліції такого змісту:

"Перед своїм відходом до західної Канади, де він має виголосити низьку відчитів та білліант багато іферентів, яким він помір обісти в Канаді, Е. П. Каєррон, портовий капітан, перестергав перед поширенням комунізму. "Комунізм є особливо активний в Монреалі, де є около 5,000 комуністів при роботі, що працюють напертати людей до своєї справи, сказав він. Поліційні провінціональні власті повинні підирити гострі кроки проти цих індивідуів".

Маємо в тім листі, як бачимо, двоконого роду прохання: до матері божої неусталої помічі й до монреальської поліції. З першими проханнями вони своїм вірним радять вставатися до матері неусталої помічі, а зі своїм проханнями ті самі вони впадаються до поліції та її авторитету й закликують до боротьби проти робітничого руху. Є питання, чому ж вони і з тим проханням не впадаються до тієї самої матері божої, а до поліції?

І чи не па ті прохання монреальських католицьких попів поліції в Монреалі згодня по кілька разів впаде до примітлого, щоби привести мене до примітності, а другим чинам

СЕКЦІЯ МОЛОДІ ЛФЕ РОБИТЬ ЗНАМЕНІТІ УСПІХИ МІЖ ФАРМЕРСЬКОЮ МОЛОДДЮ

Келгарі, Алта.
Фармерська молодь, яку дитинула криза так само як робітничу молодь по містах, гордиться довкола програми Секції Молоді Ліги Фармерської Єдності. В деяких фармерських місцевостях молодь є зараз в такім тяжкім положенні, що не може заплатити своїх членських вкладок. Члени відділів зараджують цьому в той спосіб, що влаштовують забави, концерти і дебати, щоб придбати фондів на заплатах членів для тих членів, які самі не можуть заплатити.

Минулої осені Секція Молоді ЛФЕ влаштувала кампанію за придбання нових членів. Підчас кампанії вислано на ферми дівчат молодих організаторів, які вкрили велику територію і зробили дуже добру роботу. Молоді організатори популяризували голодний похід на Едмонтон та амністійну кампанію, для якої зібрано багато підписів. В наслідок цієї кампанії заложено 12 відділів і придбано понад 80 членів, які вповні заплатили свої вкладки. Крім цього організатори проложили дорогу до нових місцевостей довкола Лейк-Тейлора, Ред-Тейлора і т. д., та поробили багато нових зв'язків. Так само збирали передплати на “Йонг Воркера” і на “Форов”.

Організатори старалися поширити бойову пресу робітничо-фармерської молоді. Дистрикт “А” Секції Молоді ЛФЕ зібрав 84 передплат на “Йонг Воркера” і 18 передплат на “Йонг Комрейда”. Тов. С. Олексій побив всіх, бо зібрав самий аж 74 передплат.

Члени Секції Молоді ЛФЕ взяли активну участь в голодному поході на Едмонтон. Трох молодих товаришів арештовано, але ентузіазм серед фармерської молоді є зараз більший, як будьколи перед тим. Наша організаційна робота на фермах швидко зростає.

Незадовго має відбутися ліцензаційна випродаж в одній фармерській місцевості. Ліга Фармерської Єдності робить плани вислати кількох товаришів, які мати промовляти підчас цієї випродажі.

Ми апелюємо до фармерської молоді, щоб вона ставала членами своєї бойової організації Секції Молоді ЛФЕ і боролася за свої домівки та за бойовий клич “НАШЕ ЖИТТЯ ПЕРШЕ”.

Дж. П. Самбо.

ЧОМУ НАМ ТРЕБА МАТИ СВОЇХ ПОСЛІВ В БУРЖУАЗНИХ ПАРЛЯМЕНТАХ

Вакав, Саск.
Зараз можна почути на фермах, як фармери питають одні одних до чого воно прийде, як теперішня криза потягне ще чотири роки. Вони говорять, що теперішні ціни на пшеницю не є ніякими цінами, а пряму глумом над фармерською працею. В Канаді дійшло вже до того, що збіжжів скупляють не платячи фармерам за пшеницю зовсім нічого. Тих 20 ц. за бушель фармер дістає за доставу пшениці до елеватора. Таке саме можна сказати про всі інші фармерські продукти.

Денні фармери збирають ціни на пшеницю зовсім не платячи за неї. Цієї ситуації можуть вжити гали, щоб дістати фармерські голоси і продавати своє панування. Однак як би навіть так чудотворно, що воно не буде довго тривати, то виборам несподібно, як камфора.

Дуже можливо, що цього року відбудеться домініційні вибори, а також і провінційні вибори в Саскчевані. Свідомі фармери і робітники дивляться

МОРАЛЬНИЙ І ФІНАНСОВИЙ ЗВІТ ТОВ. П. КИФОРУКА З ОБІЗДКИ В АЛБЕРТІ

Едмонтон, Алта.
Провокм ТУРФДім в Едмонтоні, Керуюча Рада ТОДОВИР-НАЗУ і Дистриктовий Комітет ЛФЕ припоручили мені і моїм лодшому товаришам Мудаківі вийхати на організаційну обіздку по фармах. Моїм бажанням є подати до преси хоч коротенький звіт з цієї обіздки про те як зараз живеться бідняцьким фармерам в Алберті та як вони відносяться до робітничо-фармерських організацій.

Про життя бідняцьких фармерів немає що багато розписуватися, бо воно відоме кожному фармерові і робітничові в Канаді, який ним цікавиться. Одним словом бідняцькі фармери опинилися в обіймах страшних злиднів. Багато фармерських дітей сидять вдома, не ходять до школи, бо не мають одягу. Пухляк журба і злидні дуже шкідливо відбиваються на здоров'ї фармерів, фармерок і їх дітей. Щоб рятувати те здоров'я, треба грошей, бо інакше лікар не приїде. А що фармери грошей не мають, то мусять терпіти болю і мучитися.

В одній місцевості розказували мені фармери, що там захоріла була одна фармерка. Чоловік зателефонував по лікаря у Веревіл. Лікар приїхав, оглянув жінку і сказав, що її треба забрати до шпиталю і зробити операцію, але він не може взяти її до шпиталю, якщо чоловік не має грошей. Фармер просив лікаря, щоб забрав хору жінку до шпиталю. Я тепер грошей не маю, говорив він, але буду старатися дістати їх десь якнайскорше. Лікар забрав жінку до шпиталю, але фармер не міг ніде дістати грошей, а продати не мав що, бо це було в самі жинива. Фармер потім сам собі тим, що жінка в шпиталі і там її загинути не дають. Аж на третій день дістав він телефонні гроші, що жінка безпечно хора, треба негайно робити операцію, але лікар не хоче нічого робити, доки чоловік не принесе гроші.

Тоді фармер лишив жинива, лишив самі діти і почав вганятися на всі боки, щоб роздобути гроші. З великим трудом вдалося йому дістати гроші, тоді він завів їх лікареві, щоб рятувати здоров'я жінки і матері. Операція врятувала жінку життя, але якби так фармер не міг був дістати грошей, то її вже між живими не було б.

Таких випадків на фермах є дуже багато. Фармери переконалися вже до чого довела капіталістична господарка, вони втрапили вже всяку надію на те, що тяжкою працею на фермі можна забезпечити своє життя в капіталістичній системі. Вони перестали вірити тим баламутам, які говорять їм про скорий поворот “добробуту”. Ті фармери, що донедавна цікавилися лише тим, щоб якнайбільше вивертити засіяти, сьогодні стали активними членами робітничо-фармерських організацій. Вони їдуть до успішних околиць і там організують відділи Ліги Фармерської Єдності.

Для своєї преси фармери працюють досить ударно. Вони збирають для неї передплати пресовий фонд, стараються поширити її між своїми сусідами, бо зрозуміли, яку роль грає ця преса в їх боротьбі проти прогонів з ферми за допомогою податків і боротися за збереження своїх домівок. Вони масово протестують проти випродажі ферми за податки, соціально бойкотують несправді суди, які переводять шерифи, платячи фармерам провизити став оратором і громадником.

Я маю нагоду бути на однім мітингу, де фармери рішуче бойкотувати “сейл” в околиці Борцов, коло Веревіла. Мі-

тинг був дуже цікавий тим, що вони одностайно вирішили бойкотувати “сейл” і згоріли назначили ціни за всі ті річі, які шериф мав продавати за довг до банку. На такі річі довг до банку назначили по доларові. Більше ніхто не сміє дати і не дав. Всі заклади на мітингу рішуче віддали ток Гімчичова, бо це його ліцензував “банк”. Менеджер банку і ліцензатор аж синіли, як фармери, сміючись, гонили ціни “агору”.

Українські учителі, прихильники свистунівщини, тратять всякий вплив на фармах. Минулого року учитель в Кей-ленд вплинув на деяких фармерів, що не дали Народного Дому на мітинг для нашого організатора. Цього року ми організували цю місцевість. Тамтешні фармери довідалися, що організатор має один “свобідний” день, проголосили на скору руку мітинг і запросили мене, щоб йти до них говорити. Після мітингу до Ліги Фармерської Єдності вписалося 14 членів. Підчас нашої обіздки ЛФЕ вписалося 59 старших фармерів. До Секції Молоді ЛФЕ вписалося 30 членів.

ЯК КАПІТАЛІСТИ ПЛАТЯТЬ ФАРМЕРАМ ЗА ІХ ТЯЖКУ ДОВГОЛІТНЮ ПРАЦЮ

Ключовскі, Саск.
Околиця Ключовскі лежить яких 100 миль на північний захід від Саскатуну. Тут живуть фармери понад 20 років. Земля камениста, глиниста і вичаюрувата. Ліса також не бракує. Всі ліпші гометеди позабрано тут давно, осталися “самі найгірші” землі, на яких навіть трава не хоче рости.

Деякі фармери ще в 1917 р. полишали гометеди і купували собі фарми на полудне, де земля більш урочайна, як он сидіти на пустих землях, як он на полудне фармери відсилають пшеницю вагонами. Тутешні фармери спродували худобу, щоб встарати трохи грошей на задаток, йшли на полудне і купували фарми по 30, 40 і 50 доларів за акер, думали, що хоч на старість доробляться.

Сьогодні положення змінилося. Компанії повинячили з фармів не тільки тих фармерів, що закупили землю кілька років тому, але і тих, що жили на них по 30 і 40 років. В 1928 р. південний Саскчеван навистила посуха, слідуючого року таке саме, а в 1930 р. до посухи прийшла ще і криза. Тоді фармери південного Саскчевану жили з того нещасного рейдифу, який діставали від уряду. Але і цей рейдиф зрешта так довго, доки моргеджова компанія не викинула фармера з землі. Всього моргеджова компанія відбрала фарму, тому вже її рейдиф не давали.

І що роблять ті фармери, які жили на урочайних фармах, що давали кожного року від 20 до 40 бушлів пшениці з акра? Не було іншої ради, тільки рушати на північ і забирати цюаційні гометеди, на яких абсолютно не можна зробити життя. Вся та найгірша земля, на яку перед тим платили і яку ніхто не хотів,

заселена сьогодні фармерами з південного Саскчевану, тими фармерами, що випродували мільйони бушлів пшениці за останні кількадесять років. Так заплатив цим фармерам капітал за їх тяжку, криваву, довголітню працю.

Сьогодні всі ці фармери гонять, бо орати нема де, худоби тримати нема, а на цих фармах навіть сіно не хочеться вирощувати, просто з голоду треба змирати, бо урядові не в голові їх злидні, йому не в голові, що діти цих фармерів не мають в чому ходити до школи. А прецінь в цій провінції є закон, який каже, що діти мусять обовязково ходити до школи. Та треба ще закон, який би наказував урядові обовязково одягати діти цих фармерів, дати фармерам відповідну допомогу, бо чейже вона їм належить, за такі довгі роки праці.

Багато з цих фармерів належали до Обеднаних Фармерів Канади, Саск. Секція. Ця організація цілком ними не цікавилася, бо як би вона дбала про фармерські інтереси, то ці фармери були б далі мешкали на своїх фармах, вони були б ставили організаційний опір проти продажу з фарми, а коли цього не робили, то тільки тоді, що ця організація не давала їм дійсного проводу в боротьбі проти фінансових магнатів, такого проводу, як дає, наприклад, Ліга Фармерської Єдності. Обеднани Фармери Канади ні одним словечком не протестували проти цих прогнозів, вони мовчали, коли моргеджові компанії забирали злітну фармерську працю.

А наші жовтобланисті редактори так само осудили і не бачуть, як визискувачі тягнуть жили з бідняцького фармерства. Вони не бачуть злиднів зубожілих, капіталістичною кризою зруйнованих фармерів в Канаді. Іх зір сягає аж до Радянського Союзу, тисячі миль від Канади. Не вспів якийсь білогвардієць пустити брехню про СРСР, а жовтобланисті роздуває її на всі сторони, кричить про голод в СРСР. Про це, що зараз діється на великій півночі Саскчевану, як там фармери борються за своє існування, як терплять їх діти і жинки, як голодують, ходять босі й подерті, пансько-льокжайські запроданці не хочуть знати.

Життя фармерів лежить в їх власних руках. Випадок з фармерами південного Саскчевана є ще одним незбитим фактом, що реформісти з Обеднаних Фармерів Канади є вірними льокяями моргеджових компаній і цілої капіталістичної системи, що тільки під проводом Ліги Фармерської Єдності ми можемо успішно боротися за оборону наших домівок перед паразитами. Тому то в нашій околиці ЛФЕ завоювала собі великий вплив між бідняцькими фармерами, про що напишу іншим разом.

Степан Кардаш.

РАКЕТОЮ ЧЕРЕЗ ОКЕАН.

З Парижу повідомляють, що професор Пінкард працює над виробленням ракети, яка має перелетіти через Атлантичний океан до несповна піврози часу. Ракета, коли експеримент властєся, буде служити також для перенесення пасажирів.

В АНГЛІЇ ВИБУХЛА ЗАРАЗА МІЖ ХУДОБОЮ.

Майже в половині Англії відбула на днів велика зараза між худобою, звана носатною. Для охоронних цілей міністерство рільництва виділило рядинок, на підставі якого вся худоба мусить бути заборошена. Продавати можна лише ту худобу, якої треба для негайного вжитку і на яку місцеві власні видають сертифікат. Міністерство каже, що заразу занесла худоба, яку спроводжувано з полудня.

Всіх грошей вплинуло \$183.73

КОШТИ ПОДОРОЖІ	\$ 11.00
Вкладки, преса і т. ін.	126.73
Передадо до Провкому	46.00
РАЗОМ	\$183.73

Всім тим, що підчас цієї обіздки давали нам всяку можливу матеріальну й моральну допомогу, складало на оцім місці широкі подяки.

Петро Кифорук.

РОСХОДИ:

3 вкладок старших фармерів вплинуло	\$64.00
3 вкладок до СМ ЛФЕ	18.00
На роб.-фарм. пресу	44.00
3 колекти на подорож	57.00

Всіх грошей вплинуло \$183.73

Всіх грошей вплинуло \$183.73

Всіх грошей вплинуло \$183.73

Всіх грошей вплинуло \$183.73

Всіх грошей вплинуло \$183.73

ФАРМЕРИ ДОМАГАЮТЬСЯ ВІД УРЯДУ ПІВНОЇ СВОБОДИ СЛОВА І ЗІБРАНЬ

Брод Велей, Ман.
В околицях Брод Велей і Фішер Бренч відбулися масові фармерські мітинги, на яких ухвалено резолюції протесту проти арештування арборгських фармерів за участь в демонстрації 29 листопада. На мітингу в Брод Велей було додано велике число фармерів, фармерок і фармерської молоді. Місцеві промовці пояснили присутнім значіння боротьби за оборону своїх домівок в теперішній час небувалих злиднів. Вони вказали на потребу об'єднаного фронту всіх бідняцьких фармерів в цій боротьбі і завізвали присутніх, щоб всі як один запротегували проти арештування арборгських фармерів та домагалися їх звільнення і відтягнення всяких обвинувачень проти них.

Коли в цій справі прочитано резолюцію, так її прийнято одностайно. Копії ухвалені резолюції вислано до прем'єра Брекена, атторні - дженерала Мейджора і міністра муніципальних справ МекЛавда. Між іншим в резолюції домаганося, щоб в майбутньому бідняцькі фармери мали повне право демонструвати і скликати масові мітинги без ніякої перешкоди з боку поліції.

Другий подібний мітинг відбувся в Фішер Бренч. Тут так само прочитано резолюцію протесту проти арештування арборгських фармерів, пояснено присутнім, в який спосіб буржуазія намагається звалити весь тягар економічної кризи на плечі робітників і бідняцьких фармерів, якого терору вона живає, щоб відстрашити фармерів від участі в класовій боротьбі, тощо. Резолюцію протесту прийнято одностайно, а відділ Секції Молоді ТУРФДім обізвався зібрати кожною фармою на оборону арештованих фармерів.

Мітинг закінчено відпівання “Інтернаціоналу”

Робилися всі можливі старання скликати такий самий мітинг в Попларфілд. Перші спроби скликати мітинг не вдалися, а це тому, що мітинг проголошено на дуже короткий час і фармери не мали часу відітатися про нього. Тоді проголошено другий мітинг з розвішено оголошення. Попларфілдські “добродії” роззирали оголошення і пустили чутку, що влада буде арештувати всіх фармерів, які прийдуть на протестаційний мітинг. Ми робимо старання, щоб за всяку ціну відбутися мітинг в Попларфілд.

Крім резолюції протесту проти арештування арборгських фармерів, на обидвох мітингах ухвалено резолюцію в справі всімх комуністичних провідників в Кінгстонській тюрмі. В цій резолюції, яку вислано до міністра Юстіції в Оттаві, фармери домагалися, щоб домініційний уряд заридив публічне свідство в справі недавніх розривів в Кінгстонській тюрмі, щоб в склад комісії для розслідування цієї справи входив тов. Тим Бак, якого малооще не вбито підчас розриву стоворожі, які стріляли до вилітності перед суд, щоб привалити лікар оглянув всімх комуністичних провідників та публічно оголосити стан їх здоров'я, і щоб ні один з цих провідників не був депортований.

Ван.

Лондонська газета “Дейлі Експрес” повідомляє, що британське корабля на Тезу коло Грінвічу, відловлює сім тисяч тон риби і раків і бляшанках, які придбані з Камчатки, на Сибірі. Газета далі сповіщає, що другий транспорт з 20,000 тонами цих радянських продуктів є в дорозі до Англії.

Член ЛФЕ.

НЕОРГАНІЗОВАНІ ‘ФАРМЕРІ ДУМАЮТЬ, ЩО УРЯД НЕ МАЄ ГРОШЕЙ НА ДОПОМОГУ

Інісфрі, Алта.
11 грудня відбулася в Лейпті конференція в справі голодного походу на Едмонтон. Коли голова конференції, тов. Гайдук, завізвав присутніх фармерів вносити свої домагання до уряду, то деякі з них, особливо ті, що не належать до робітничо-фармерських організації, не мали планів сказати урядові, що їм долягає. Всі домагання вносили організовані фармери.

Неорганізовані фармери не мають відваги домагатися тих прав, які їм слушно належать, бо вони бояться, щоб про це не довідався “отець духовний”. Але вже час, щоб фармери дбали про себе і про своїх дітей, а “отців духовних” лишили на їх власну судьбу. Ми вже досить слухали тих, які казали нам коритися папаю, бо така є воля божа. Ми сльухали їх і корилися, покірно тягнули павське ярмо, давали точити з себе кров. Коли вже кров не стало, тоді капіталісти почали загнати з нас жили, а ми все таки мовчали.

Довше мовчати не сміємо і не будемо. Нам належиться людське життя за нашу тяжку працю. Деяким фармерам страшим виглядає домагання в справі забезпечення для кожного бідняцького фармера \$1,000 річного доходу. Нічого тут страшного немає. Фармер, який продукує тисячу, дві або й більше бушлів пшениці кожного року, повинен мати щонайменше \$1,000 річного доходу, щоб забезпечити свою родину в життєві потреби. Знову в фармери, що не продукують збіжжя, але худобу, ярину або городину. Хіба їх цілорічна праця не варта тих мізерних \$1,000 річно?

Деякі фармери питають, звідки уряд візьме грошей, щоб загарантувати нам \$1,000 чистого доходу річно. На це питання відповість кожна особа, яка слідить за тим, кілько доходу річно мають різні капіталістичні підприємства, кілько грошей видають провінційальні й домініційний уряди на різні витребенські, без яких фармери і робітники можуть прекрасно обійтися. Розуміється, неорганізовані фармери про такі речі не знають, бо жовтобланистна преса про це не пише, “отець духовний” про це в церкві не говорить. Треба читати робітничо-фармерську пресу, щоб про такі речі довідатися.

Перед молочницям збіжжя кожний з нас думав, як би то відвезти якнайскорше кількадесять бушлів пшениці до міста і продати за який одяг для дітей і жинки. Нарешті знайшлися, збіжжя впродалося, а діти і жинки як не мали одягу перед морозом, так і зараз його не мають. Тепер деякі з нас зажурялися, що надходять різдвяні свята і нема за що купити хоч гальон вина або кейс пива.

Забудьмо за гарячі напштики, а стараймося приодягнути свої діти, переодягнути свої “Фармерське Життя” і звернутися до ЛФЕ і внести свої вкладки. Вона вартіть напштики ми можемо обійтися, але без організації ніколи, бо організація — це боротьба, а без боротьби життя немає.

Член ЛФЕ.

АНГЛІЯ СПРОВАДЖУЄ РІБУ З РАДЯНСЬКОГО СОЮЗУ.

Лондонська газета “Дейлі Експрес” повідомляє, що британське корабля на Тезу коло Грінвічу, відловлює сім тисяч тон риби і раків і бляшанках, які придбані з Камчатки, на Сибірі. Газета далі сповіщає, що другий транспорт з 20,000 тонами цих радянських продуктів є в дорозі до Англії.

